

Sony FX30 review deel 2: Een uitstekende companion camera

Kun je echt een bioscoopcamera krijgen voor een paar duizend euro? Nee, niet echt... In deel 2 van Roland Denning's review van de nieuwe Sony FX30 vindt hij het een uitstekende companion camera, maar een beperkte hoofdkeuze.

We hebben hier vaak gezegd dat alle professionele videocamera's in staat zijn om geweldige beelden te maken. Zo ja, waarom kiezen we dan voor een bepaalde camera? Mijn simpele antwoord is: je kiest degene die bij jouw manier van werken past.

Ik zie twee belangrijke redenen om de [Sony FX30 te kopen](#). Ten eerste als metgezel van een grotere camera in de Cinema Line - FX9, FX6 of de eerdere FS7 of FS5. Sinds de FS7 heeft Sony de mid-range tv-productie in het VK gedomineerd, en ik geloof dat ze dit zullen blijven doen met de FX9. De FX30 is geweldig als bijvoorbeeld een vergrendelde tweede camera als je een interview opneemt. Het zal compatibel zijn met dezelfde lenzen als de hoofdcamera en, cruciaal, het kan leveren met dezelfde Sony-codecs.

Ten tweede als low budget indi camera, die concurreert met camera's als de BlackMagic Pocket of de Panasonic GH5. Voor dit doel is de FX30 een van de betere in zijn klasse. De optionele handgreep heeft niet alleen twee XLR-ingangen, maar ook een extra stereokanaal dat toegankelijk is via een mini-aansluiting. Het heeft geen kooi nodig, de batterijen gaan een paar uur mee met filmen en het heeft een fatsoenlijk (maar klein) uitklapbaar scherm. Hij

beschikt ook over Sony's steeds bruikbare autofocusstelsysteem en 5-assige IBIS. Als een van de nieuwste toevoegingen aan Sony's Cinema Line heeft hij ook de nieuwste software, waaronder lensademhalingscompensatie. Dat laatste is in principe prima, maar het werkt alleen met bepaalde Sony GM-objectieven en Sony's betere zoomlenzen hebben sowieso weinig last van ademhalen.

De autofocus van Sony wordt beter met elke generatie software, maar je kunt er nog steeds voor kiezen om het niet te gebruiken. Het is op zich al een hele lange discussie waard, maar als je meer wilt weten, zou ik je willen wijzen op de [twee informatieve video's die](#) Philip Bloom over het onderwerp heeft gemaakt.

XAVC-S en XAVC-HS zijn geweldige cameracodecs, en voor iedereen die verlangt naar ProRes (die ik meer als een postproductiecodec beschouw), stel ik voor dat je wat vergelijkingstests doet. Het scala aan formaten zou de meeste professionals tevreden moeten stellen, gegevensnelheden oplopend tot 600 Mbps voor 4k 10-bits All-Intra, maar met opties in het bereik van 100 Mbs tot 200 Mbs die de meeste gebruikers tevreden zouden moeten stellen. Naast de steeds standaarder wordende Cine EI /S-log 3, is Sony's S-Cinetone een poging om een out-of-the-camera 'filmlook' te bieden en te ontsnappen aan de traditionele Sony-videolook, nu erg uit de mode, en het biedt een mooie zachte roll-off op hoogtepunten. Een belangrijk element van S-Cinetone is dat wanneer je onderbelicht, het beeld contrastrijker wordt en wanneer je te veel belicht, het platter wordt. Dit is een geweldige creatieve tool en omdat dit is ontworpen om deze look zonder LUT te leveren, kun je het effect op de monitor beoordelen terwijl je fotografeert.

Niet voor zonnige dagen

Zoals ik in het eerste deel van deze review al zei, heeft Sony geprobeerd om hun interface meer videocentrisch te maken en het LCD-scherm op te ruimen, maar er is geen ontkomen aan het feit dat het is gebaseerd op fototechnologie. De menu's zijn nog steeds onnodig complex en contra-intuïtief. En er is geen golfvormmonitor of interne ND.

Wat belangrijker is, is dat er geen zoeker is en Sony er geen als extra maakt. Zonder een EVF kun je de camera niet tegen je hoofd houden en, nog belangrijker, je zou het moeilijk hebben

om het beeld buiten te bekijken op een heldere zonnige dag, zelfs in mistig Londen. Ik zeg dat nogmaals - je kunt deze camera nauwelijks buiten gebruiken op een heldere dag.

De ironie van veel compacte, 'pocket' videocamera's is dat je ze eigenlijk alleen kunt gebruiken met een statief, een gimbal of een soort schouder rig. Sony's IBIS is redelijk goed, maar met iets anders dan een kleine, brede lens zul je niet veel uit de hand kunnen fotograferen.

Dag – nachtbeelden

Hoewel de FX30 niet kan tippen aan de gevoeligheid van de volformaat sensor in de rest van de Cinema Line, dacht ik dat ik wat nachtopnames zou uitproberen. Ze zijn allemaal opgenomen met een Sony G 16-55mm op F2.8, met behulp van S-Cinetone, XAVC-S 4K 4:2:2 10-bit 140Mbps, 25 fps, tussen 500 en 1250 ISO. Ongegradeerd. Ik volgde het op met enkele dagopnames op een handig bewolkte dag.

Tot slot: een geweldige metgezel

Kortom: de FX30 is van grote waarde en kan geweldige foto's leveren. Het is een uitstekende begeleidende camera voor de rest van de Cinema Line, het is prima voor het opnemen van interviews, maar als hoofdcamera is het ernstig beperkt. Ik ben een grote fan van het S35-formaat, maar de vormfactor van de fotocamera snijdt het gewoon niet voor mij. Maar dat is allemaal gebaseerd op de manier waarop ik mijn camera's gebruik en het soort werk dat ik doe - je praktijk kan totaal anders zijn. Kun je echt een volwaardige Cinema Camera krijgen voor een paar duizend euro's? Niet echt, maar dan is er ook geen kerstman.